

ชีวิตช่วงประถมศึกษา อยู่โรงเรียนเป็นเด็กเรียบร้อย เล่นอยู่กับกลุ่มเพื่อนผู้ชาย ไม่เคยพูดคุยกับเพื่อนผู้หญิง จะมีทักทายก็ไม่เกิน ๒-๓ คน ส่วนมากจะเล่นลูกหิน และซ่อนไม้ การเรียนไม่ได้สนใจและรักเรียนเท่าไร คุณครูให้การบ้านมาทำมาก ผู้เขียนไม่ค่อยสนใจทำการบ้าน โดยเฉพาะการบ้านท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คุณครูจะตรวจเช็คการบ้านทุกวัน ใครไม่ทำก็โดนทำโทษ ผู้เขียนจะโดนทำโทษบ่อยๆ เปื้อนหน้ามากเพราะท่องศัพท์ไม่ค่อยได้ คุณครูสมคิดคุมมาก สอนวิชาเลขคณิต ระหว่างสอนครูยืนใกล้ใครคนนั้นจะตัวสั่นด้วยความกลัว เพราะเมื่อทำผิดก็จะโดนตีด้วยไม้วางเรียนที่แขน ผู้เขียนเคยโดนตีที่แขนจนเป็นรอยแผล คุณแม่ต้องมาพ้องคุณครูใหญ่ คุณครูสมคิด ถูกผู้ปกครองร้องเรียนหลายคนและหลายครั้งด้วยกัน สำหรับผู้เขียนกลัวครูสมคิดมาก แต่เมื่อเรียนจบรักและคิดถึงคุณครูสมคิดมากที่สุด ท่านสอนให้ผู้เขียนเก่งเลขคณิต ผู้เขียนมีโอกาสพบท่านอยู่ระยะหนึ่งในช่วงที่ผู้เขียนทำงานใหม่ๆ ชีวิตของท่านไม่ค่อยดีเท่าไร เพราะท่านดื่มเหล้ามาก และสุขภาพไม่ค่อยดี เมื่อพบท่านก็พยายามหาโอกาสได้ตอบแทนบุญคุณท่านแต่ก็ไม่สามารถทำอะไรได้มากเท่าไร

เพื่อนนักเรียนส่วนมากจะเป็นเพื่อนที่มีบ้านพักอยู่ใกล้ๆโรงเรียน นับถือศาสนาคริสต์ ผู้เขียนเข้าโบสถ์คริสต์เป็นประจำ เพื่อนที่นับถือศาสนาคริสต์ จะนำ card ของศาสดาคริสต์มาให้ผู้เขียนดูผู้เขียนชอบมาก ผู้เขียนอยากได้ card เหล่านั้น แต่เพื่อนไม่ค่อยให้ เข้าใจว่า card นั้นจะเหมือนกับพระห้อยคอในศาสนาพุทธ

พงษ์ศักดิ์เพื่อร่วมห้องและผู้เขียนไปสมัครเล่นฟุตบอลยุวชน ของสโมสร JCT ทั้งผู้เขียนและเพื่อนต่างเล่นฟุตบอลเก่งทั้งคู่ แต่อยู่คนละทีม เพื่อนที่สนามฟุตบอลส่วนมากจะเป็นพวกนับถือศาสนาอิสลาม พวกนี้ฮึดมาก ผู้เขียนเลยมีโอกาสเข้าสู่หะราของอิสลามก็เพราะเพื่อนกลุ่มนี้

อยู่บ้านผู้เขียนเป็นหัวหน้าแก๊งเด็กรุ่นเดียวกัน ชอบแกล้งเด็กผู้หญิง คุณแม่ถูกเพื่อนบ้านฟ้องว่าผู้เขียนไปแกล้งลูกสาวเขาเป็นประจำ สมัยนั้นเพิ่งมีทีวีใหม่ๆ เป็นทีวีขาวดำ ละแวกบ้านของผู้เขียนมีทีวีไม่กี่บ้าน ผู้เขียนโชคดีที่คุณพ่อซื้อทีวีให้ และเปิดให้เพื่อนๆเข้ามาดูทีวีทุกวันตั้งแต่หัวค่ำจนถึง 20.00-21.00 น. เข้าๆออกบ้านกันเป็นว่าเล่น วันหยุดเสาร์ อาทิตย์ บ้านของผู้เขียนกลายเป็นบ่อนเล่นไพ่ โดยผู้เขียนเป็นเจ้ามือ แต่ไม่ได้เล่นกินเงิน สมัยนั้นก็เล่นกินหนังสดัก (หนังยาง) ไพ่ ลูกหิน เป็นช่วงๆสลับกัน ถ้าไม่เล่นไพ่ ก็เล่นหยอดหลุม หอยกอง ตั้งแต่ จั๊ปปี้หรีด จั๊ปปี้ปลา มีสิ่งให้เล่นมากมาย ไม่ค่อยได้อยู่บ้าน ผู้เขียนจึงไม่ค่อยทำการบ้าน เพราะเมื่อกลับมาถึงบ้านก็มีของเล่น พอค่าก็ดูทีวี วันหยุดก็เล่นทั้งวัน และยังไปเล่นฟุตบอลอีก ทั้งเล่นที่บ้านและ ไปเล่นที่สวนลุม วัยนี้จึงเป็นวัยที่รักเล่นแน่นอนผู้ชายก็ต้องมีขลุ่ยกันเป็นธรรมดา ผู้เขียนขลุ่ยกับคนในละแวกบ้านเป็นประจำ เป็นการต่อยกันตัวต่อตัว ก่อนจะต่อยกันต้องใช้เวลานานมาก มีกองเชียร์ขีดเส้นให้อยู่กันคนละข้างถนัดน้ำลายลงพื้นของอีกฝ่ายหนึ่ง เขียนชื่อคนที่จะต่อยด้วยแล้วเอาเท้าเหยียบ ในหมู่บ้านของผู้เขียนมีกีฬาเล่นหลากหลาย วิ่งเปรี้ยว วิ่งผลัดฟุตบอล ตีคี่ลี ฯลฯ มากมาย ช่วงปีใหม่ทุกปีจะมีการแข่งขันกีฬา ช่วงคำก็จะมีการพยนต์มาฉายย้อนสว่างในคืนวันที่ ๓๑ และวันที่ ๑๑ บางบ้านก็จะมีการเลี้ยงปีใหม่มีเต็นท์รา สลักันไป เป็นชีวิตที่มีความสุขมาก เป็นช่วงแห่งการรักเล่น รักสนุก

ชีวิตช่วงมัธยมปลาย ชีวิตเริ่มเปลี่ยน กิจกรรมในละแวกบ้านน้อยลงแทบจะไม่มีเพราะต่างคนต่างโต รุ่นพี่ที่เป็นหัวแรงจัดกิจกรรมต่างๆเริ่มไปทำงาน สังคมในละแวกบ้านเริ่มห่างเหิน การรวมตัวกันยากไม่เหมือนเดิม ชีวิตของผู้เขียนเน้นไปที่โรงเรียน เป็นนักกีฬาวิ่งเร็ว นักฟุตบอล ของโรงเรียน เลิกเรียนต้องไปซ้อมวิ่งที่สนามศุภ ชัมวงไปมองนักกีฬาหญิงไป ซ้อมฟุตบอลที่สนามของกรมทหาร ไม่มีนักเรียนหญิงให้ดูจึงซ้อมอย่างจริงจัง ผู้เขียนไม่ค่อยเข้าเรียนในช่วงโง่สุดท้าย เนื่องจากต้องออกเดินทางไปซ้อมวิ่งหรือซ้อมฟุตบอล นอกโรงเรียน เริ่มหนีเรียน มาโรงเรียนแต่ไม่เข้าเรียน ไปอยู่ที่โต๊ะสนุกเกอร์ โบวลิ่ง และสเก็ตน้ำแข็ง ช่วงนี้เป็นช่วงที่หนีเรียนและจับผู้หญิง เนื่องจากผู้เขียนเป็นนักกีฬาจึงมีนักเรียนหญิงมาชอบมาก ต้องสลับถืออยู่บ่อยๆ เปลี่ยนแฟนเกือบทุก ๓ เดือน แต่แฟนสมัยนั้นเป็นแฟนแบบเด็กๆ จีบให้เขาชอบ พอชอบเราก็ดูหาคนอื่นต่อ ผู้เขียนไม่เคยจับไม้จับมือหรือล้วงกินแฟน เพียงแค่พาเขาชอบเราๆชอบเขาแค่นั้น ไม่มีอะไรกินเลยไปจากนั้น อย่างไรก็ตามมีเรื่องสลัดใจอยู่เรื่องหนึ่งที่ไม่สามารถลืมได้ คือมีเด็กนักเรียนรุ่นน้องคนหนึ่ง ที่ผู้เขียนไปจีบและเด็กคนนั้นรักผู้เขียนมาก เพื่อนสนิทของผู้เขียนรักเด็กผู้หญิงคนนั้น ผู้เขียนจึงวางแผนเพื่อแยกเด็กคนนั้นให้เพื่อนของผู้เขียน

บทเรียนการดำเนินชีวิตของผู้สูงวัย (อายุ ๖๓ ย่าง ๖๔ ปี) ตอน ๔ : วัยรุ่น เรียนรัก - รักงาน

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันพุธที่ 03 กรกฎาคม 2013 เวลา 00:00 น. -

ขอแนะนำว่าหลังจากอ่านบทความนี้แล้ว ขอให้เข้าไปอ่าน บทความ "กรณีศึกษาทัวร์รอลเลย์" ตาม link ข้างล่างจะทำให้เข้าใจบทความตอนที่ ๓ และตอนที่ ๕ ที่จะตามในเร็ว ๆ นี้

<http://www.gotoknow.org/dashboard/home#/posts/435529>